

vatske lipe“ razvidimo, da slavnoznani pisatelji kakor Ivan Kukuljević, Ivan vitez Trnski, Dr. Bogoslav Šulek, Radoslav Lopašič, Gjuro Deželič, St. Šasič = Kirinski, Vjekoslav Klaič, Eug. Tomič, Drag. Jambrečak, Gjuro Simončič, J. Zahar, A. Palmovič, A. Jagatič, J. Jecman, J. Mrzljak, R. Krušnjak, M. Prelog, O. Kumpf, F. Plohl-Herdvigov in še drugi so obljubili „Lipi“ sodelovanje. Po takošni podpori smemo Jugoslaveni pričakovati izvrstne hrane za zabavo in poduk. O slikah pa napoveduje „Lipa“ dalje sliko biskupa Dobrile, grofa Gjura Jelačića, Ivana Kukuljevića Sakcinskoga, Ivana viteza Trnskoga, Dr. Klaiča, Živka Vukasovića, Pavla Štoosa, Mihovila Pavlinovića, Dr. Fr. Riegera, Dr. Bleiweisa, Stanka Vraza, Josipa Vranyczanija, Franje Žužela, barona Kušlana in drugih, poleg tega slike Varaždina v 16. in 17. veku, Križevca, Senja z lukom in Ogulina, Trsata in Cetinja, Bleškega jezera itd. — Po osnovi njegovi, po sodelovalcih svojih in po jako krasnih slikah izvrstna „Lipa Hrvatska“ priporoča se že sama po sebi tudi nam Slovencem in to temveč, ker jej je cena (5 fl. za leto) prav nizka. Naročnina se pošilja tiskarnici Drag. Albrehtovi v Zagreb.

Mnogovrstne novice.

* *Podkožni žužek* (Borkenkäfer) je napadel v Čeških gozdih 145.232 oralo in pokončuje drevje.

* V *Jeruzalem* bodo šli tudi letos k velikonočnim praznikom romarji. Kdor se hoče vdeležiti, se mu je do 8. februarja na Dunaji (Stadt, Franziskanerplatz Nr. 4) oglasiti; 28. februarja se romarji odpeljejo iz Trsta.

* *Časnikov* izhaja in je prejemati dovoljeno v Avstriji in na Ogerskem 3730 in sicer v armenskem jeziku 7, v bulgarskem 4, v českem 102, v hrvaškem 9, v danskem 18, v nemškem 1783, v angleškem 278, v francoskem 707, v grškem 25, v hebrejskem 9, v holandskem 31, v laškem 293, v litavskem 1, v norveškem 11, v polskem 83, v rumunskem 46, v ruskem 53, v rutenskem 6, v švedskem 26, v srbskem 21, v slovaškem 14, v slovenskem 24, v španjskem 14, v turškem 13, v ogerskem 126, v vendskem 4. — Od teh jih skoro tretjina v Avstriji in na Ogerskem izhaja, drugi pa v deželo le prihajajo.

* Na *Ruskem* zima ni tako huda, kakor bi po naši misliti utegnili. V Sibiriji so sicer decembra meseca imeli nekoliko tednov po 40 stopinj R. mraza, al v Kievu in drugod imajo zdaj bolj mehko zimo; v Podoliji so decembra meseca mogli polje orati.

* *Žalostni stan na Laškem* popisuje liberalni časnik „Vossische Zeitg.“ tako-le: „Strašne so številke, ki kažejo očitni propad kraljestva Laškega: dve tretjini ljudstva ste tako neumni, da ne znate niti brati niti pisati, okoli 3000 morivcev in roparjev vsako leto; celi okraji zdihujejo pod strahom razuzdancov; jetnišnice, posilne delalnice in galeje napolnjene so že z več kakor 60.000 obsojenci; vrh tega so hudodelniki v nekaterih krajih tako predrzni, da se jih policija boji in jim iz poti gré.“ To vse kaže moralno pogubo Lahov, ki je v svojih nasledkih še veliko bolj strašna, kakor denarni polom.

* *Strašna nesreča na morji*. Telegram iz Madeire je naznanil, da je velika angleška ladija „Kospatrick“, ki je jadrala v Avstralijo in na kateri je bilo 465 ljudi, se užgala in zgorela; razun 3 oseb so vsi drugi strašno smrt našli s tem, da so ali zgoreli ali pa se v morje potopili; oni trije, ki so se rešili, so 10 dni na morju sèm ter tjà plavali in od krvi in mesa svojih nesrečnih sodružnikov živeli.

Naši dopisi.

Iz *Maribora*. (*Čitalnica naša*) bode imela 15. dne t. m. svoj letni zbor. Na dnevnem redu je: Letno poročilo; prememba pravil; volitev novega odbora. Vsi gg. člani se s tem javno vabijo v zbor. Odbor.

Iz *Trsta* 10. jan. (*Okoličani in njena društva. Vesteneckov regiment pri Ljubljanskih volitvah.*) Tržaška okolica, akoravno majhna, vendar po številu prebivalcev še dosti dobro koraka na poti narodnosti, ter se počasi vzdiguje na narodno površje. Bilo bi lože še boljše, ako bi okoličani le nekoliko gospodarstveni bili, a ravno to je napaka, da ekonomijo zelo zanemarjajo, in ravno to podkopava blagostanje okolice, lahoni pa si o tem pridobivajo več moč in nasilstvo; to je najhujši črv, kateri gloda v zdravem životu naše okolice. Ona si je v dveh letih napravila med seboj nekatera društva, tako na priliko so si osnovali napravo, da morejo brez velikih stroškov mrliča spodobno pokopavati. Najstareja taka pogrebna društva so: v Barkoli, Arimateji, pri št. Ivanu in v Rocolju na Greti v Rojanski fari pa se snuje zopet eno tako društvo z imenom „Mirdvor“. — Znano je morda že bralcem „Novic“, da se je ustanovilo za Tržaško okolico politično in bralno društvo „Edinost“ pri št. Ivanu. To društvo obeta, ako bojo zastopani razni elementi v njem, obilo vspeha in veliko koristi za Slovence v Trstu in okolici. Vsak gospodar bi moral biti ud tega društva in tudi častita duhovščina bi morala zavzimat prostore v njem. Pravila društva so tako vredjena, da se more vsak, naj bo kakoršne koli stranke, v društvo vpisati. Društvo ima pravico zborovanja v vsakem kraju okolice, sedež pa ima pri št. Ivanu poleg Trsta. — Vsak nepristransk človek se čudi, še nek uradnik mi je pri priliki rekel, da je sramotno za vladu, katera pusti svojim služabnikom, kakor je Vesteneck, tako samopašno in kruto gospodariti in zlorabiti oblast, katera mu je izročena v mejah §§., on pa dela samovoljno kot junec na pašniku, ki ne gleda, čigava ograja je, samo da ohladi črve, kateri ga za rogmi grizejo. Ali ni v Ljubljani nič več mož, ki bi mu bili kos? ali ni pot na Dunaj odprta, da bi se šlo pritožiti Njegovemu Veličanstvu? Ako se zvesti sinovi Avstrije tako odvrčajo od vlade, kdo bo branil prestol, ko zopet nevarnost pride, Slovan po takem menda ne, če se mu vdanost tako sužno plačuje. Vestenecku pa naj bo opomin, da ni še solnce zadnjikrat za goro šlo.

V *Gorici*, 8. januarja. — Včeraj je bil v bližnjem Solkanu pogreb občežnanega rodoljuba, vel. posestnika g. Matije Dolijaka. Bil je ranjki občečislani možak, še predno je zaslovel kot slov. narodnjak. Od leta 1870. je bil deželen poslanec (kot izvoljenec velikega posestva); opravljal je pa tudi še toliko družih častnih javnih služeb, da je pod njihovo težo resnično obnemogel, kajti rečiti se sme, da je njegovo prerano smrt (imel je še le 53 let) vzročilo — javno življenje. Blage namene je g. M. D. povsod imel, toda jih je hotel mnogokrat preveč brezozirno in po svoji bistroumnosti in po svoji poti doseči, kar pa ni vselej šlo. Mnogokrat je imel priliko, pogrešati tiste više šolske omike, brez katere skušnja in zdrav um v marsikateri reči nič ne opravi. Pri vsem tem pa je bil jako praktičen mož marsikteremu javnemu opravilu popolnoma kos, tem bolj, ker je bil skoz in skoz poštenjak, kar je pokazal posebno v cestnem odboru. Da je bil prejšnjih let župan, in do smrti predsednik društva „Soče“ in čitalnice Solkanske, ud domačega in okolično-gorišk. okr. šolskega sveta, cenilne komisije itd., bilo je večkrat po časnikih brati. Naravno je tedaj, da se je sešlo k njegovemu pogrebu vse polno gospôde iz mesta in od drugod brez razločka stanov in strank; pa tudi Solkanci so svojega